

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 48EK/786/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120311803
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Bučko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120311803.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BPT LEASING, a.s., so sídlom Drieňová 34, 821 02 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 357 814, právne zast.: Mgr. Vladimír Šárnik, Rožňavská 2, 821 01 Bratislava-Ružinov, proti povinnému: V. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. 6, XXX XX Z., právne zast.: JUDr. Vladimír Fraňo LL.M., advokát, Haškova 18, 915 01 Nové Mesto nad Váhom o vymoženie 9 357,57 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jozef Martišík st., so sídlom exekútorského úradu Samoty 1061, 020 01 Púchov, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 107EX 400/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 05.06.2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 9 357,57 Eur s príslušenstvom na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Platobného rozkazu sp. zn.: 57 Rob/476/2009 zo dňa 13.08.2009 vydaného Okresným súdom Trenčín, vykonateľný 07.11.2009.
2. Poverením zo dňa 02.12.2020 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozef Martišík st..
3. Súdny exekútor podaním zo dňa 28.12.2020 predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, kde uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie mu bol doručený do dátovej schránky dňa 21.12.2020. Uviedol, že v prílohe zároveň prikladá aj vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Prílohy, ktoré uviedol: Návrh povinného na zastavenie exekúcie, Vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, fotokópia Upovedomenia o začatí exekúcie. Z predloženej doručky má súd za preukázané, že povinný prevzal Upovedomenie o začatí exekúcie dňa 09.12.2020. Ako uviedol súdny exekútor návrh na zastavenie exekúcie mu bol doručený dňa 21.12.2020, teda v zákonnej 15 dňovej lehote.
4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie podaného prostredníctvom právneho zástupcu uviedol nasledovne skutočnosti. V I. bode uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie, zo dňa 04.06.2020 je opätovným návrhom na vykonanie exekúcie, nakoľko pôvodné exekučné konanie č. 49Er/1245/2010, EX 110/2010 bolo ukončené v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z., pretože uplynula rozhodná doba. Ako dôkaz uviedol: Upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 27.05.2020, Oznámenie o zastavení exekúcie zo dňa 13.07.2020. V II. bode uviedol, že Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.04.2018, č.k. 38OdK/101/2018 bol podľa ust. § 167a zákona č. 7/2005/ Z.z. vyhlásený na majetok povinného konkurz a súčasne bolo podľa ust. § 166e zákona č. 7/2005 Z.z. rozhodnuté o oddĺžení povinného. Uvedeným uznesením bol ustanovený správca, ktorý vyzval veriteľov dlžníka, aby si svoje pohľadávky prihlásili u správcu. Povinný ďalej uviedol ust. § 166 ods. 1 ZKR, ust. § 166a ods. 1 ZKR, ust. § 166e ods. 2 ZKR, ust. § 167f ods. 1 ZKR. Povinný uviedol, že ak súd rozhodol o oddĺžení, t.

j. vyhlásil konkurz alebo určil splátkový kalendár, ide o právne významnú skutočnosť, ktorej dôsledkom je vznik povinnosti, bez zbytočného odkladu rozhodnúť o zastavení exekučného konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, alebo pohľadávka, ktorá sa považuje za nevymáhateľnú. Povinný poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, kde uviedol, že nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí, vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (o.i. III ÚS 266/07, Pl. ÚS 21/00, II. ÚS 143/02, I. ÚS 164/04, III. ÚS 60/04). Povinný ďalej uviedol ust. § 2 ods. 1 EP. Ďalej poukázal na plenárne rozhodnutie ÚS SR sp. zn. Pl. ÚS 49/03: „Exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestrane a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydanom v exekučnom konaní“ Poukázal na skutočnosť, že právne postavenie exekútora je determinované tým, že vykonáva úlohy orgánu verejnej moci, a z toho dôvodu sa naňho vzťahujú iné kritéria než na právne postavenie subjektov, ktoré nevykonávajú štátnu moc (súdnu moc). Exekútor vykonáva v zásade úlohy štátneho orgánu. V súvislosti s postavením exekútora poukázal na ust. Čl. 46 ods. 4, Čl. 51 ods. 1 ústavy, teda že exekútor sa podieľa na plnení pozitívneho záväzku štátu v súvislosti s realizáciou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Exekútora nemožno vylúčiť spod režimu ustanoveného Čl. 2 ods. 2 Ústavy. Povinný opäť poukázal na skutočnosť, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a súčasne bolo podľa ust. § 166e zákona č. 7/2005 Z.z. rozhodnuté o jeho oddžnení. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 86/2018 dňa 04.05.2018 na str. 177 pod č. K029739. Povinný ďalej poukázal na ust. § 167 ods. 3 ZKR, § 167e ods.1 ZKR. Uviedol, že jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu podľa ust. § 167f zákona č. 7/2005 Z.z., je zákaz začatia a vedenia exekučného konania a obdobného vykonávacieho konania a povinnosť rozhodnúť o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. V predmetnom prípade je podľa povinného, zrejme, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred kalendárnym dňom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok povinného, z čoho vyplýva, že uvedenú pohľadávku je možné uspokojiť len vo vyhlásenom konkurze, inak sa oddžžením dlžníka v rozsahu určenom súdom stane nevymáhateľnou. Oprávnený pritom svoju pohľadávku neuplatnil ako zabezpečenú pohľadávku v konkurze. Povinný uviedol, že zákon č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť dňa 01.01.2020. Uviedol, že súd a súdny exekútor nepostupovali s naznačenými postulátmi a nesplnili svoju povinnosť zastaviť exekučné konanie bez zbytočného odkladu po zverejnení rozhodnutia o oddžžení Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.04.2018, č.k. 38OdK/101/2018 v Obchodnom vestníku. Exekučné konanie bolo ukončené až po uplynutí viac ako 2 rokov od vyhlásenia konkurzu, a to v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z.z. pretože uplynula rozhodná doba. Predmetné exekučné konanie č. 48Ek/786/2020, 107EX 400/20, mohlo byť iniciované len v dôsledku toho, že exekučný orgán nesplnil svoje zákonom uložené povinnosti. Pôvodná exekúcia bola v konečnom dôsledku, po 2 rokoch nečinnosti zastavená ako stará v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 233/2019 Z.z. a následne bol v zmysle ust. § 9 zák. č. 233/2019 Z.z. návrh na vykonanie exekúcie opätovne podaný. Uvedeným konaním bolo porušené základne právo povinného na súdnu a inú právnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Len dôsledkom (a výsledkom) riadnej činnosti exekučného orgánu môže byť zákonné rozhodnutie. Aplikujúc základné princípy právnej istoty, legitímnych očakávaní a predvídateľnosti aplikácie práva, ako aj základného princípu rovnosti („v rovnakej situácii rovnako“), má povinný za to, že je vždy povinnosťou exekučného orgánu vydať rozhodnutie o tom, že exekučné konanie zastavuje. V III. bode uviedol, že je toho názoru, že pôvodné exekučné konanie malo byť zastavené z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jeho majetok, v dôsledku čoho by nemohol byť podaný tento opätovný návrh na vykonanie exekúcie. Taktiež je toho názoru, že tieto skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Z týchto dôvodov navrhol povinný predmetné exekúciu podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 61k ods. 1 písm. d) zastaviť.

5. Oprávnený sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu k návrhu na zastavenie povinného podal vyjadrenie zo dňa 23.12.2020, v ktorom uviedol nasledovne skutočnosti. Poukázal na skutočnosť, že povinný sa domáha zastavenia exekúcie na podklade tej skutočnosti, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.04.2018, sp. zn.: 36OdK/101/2018 podľa ust. § 167a zákona č. 7/2005 Z.z. a súčasne bolo podľa ust. § 166e zákona č. 7/2005 Z.z. rozhodnuté o oddžžení. Uviedol, že s uvedenou skutočnosťou sa exekučný súd vysporiadal pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený na podporu svojich tvrdení citoval ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. (Zákon o konkurze a reštrukturalizácii), a konkrétne poukázal na ust. § 167f ods. 1, ust. § 167h ods. 1, ust. § 167f ods. 2 a ust. § 166h ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. Ďalej poukázal na

ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 04.12.2013, č.k. 12C/55/2011-224 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.01.2015, č.k. 8Co/142/2014-251 bola v prospech oprávneného vyslovená neúčinnosť prevodu nehnuteľnosti zapísaných na LV č.638, k.ú. O. z majetku povinného darovacou zmluvou uzatvorenou medzi povinným a manželmi O. a W. B.. Právnym následkom úspešnej odporovacej žaloby nie je neplatnosť napadnutého právneho úkonu, ale len jeho neúčinnosť voči úspešne žalujúcemu veriteľovi. Nadobúdatelia zostávajú jeho vlastními, napriek tomu sa veriteľ, ktorý uspel s odporovacou žalobou, môže domáhať uspokojenia z majetku týchto osôb, aj keď nie sú jeho dlžníkmi. V konkurze podľa druhej časti zákona č. 7/2005 Z. z., by sa takýto majetok stal súčasťou konkurznej podstaty úpadcu. V konaní o oddĺžení konkurzom podľa štvrtej časti zákona č. 7/2005 Z.z., však právna úprava takýto majetok z konkurznej podstaty vylučuje, keďže nejde o majetok dlžníka a ponecháva veriteľovi možnosť uspokojiť sa z tohto majetku mimo konkurzu. Ust. § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005, teda nepredstavuje prekážku vedenia exekúcie na majetok, ktorého prevodu na tretie osoby oprávnený úspešne odporoval. Takto prevedený majetok totiž nie je majetkom úpadcu, pričom ust. § 166h ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. oprávnenému výslovne dovoľuje uspokojovať jeho pohľadávku mimo konkurzu. V zmysle ust. § 167f ods.1, ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z., teda nie je dôvod na zastavenie exekúcie ako takej, ale exekúcia môže byť vykonávaná výlučne postihnutím majetku, ktorého prevodu oprávnený úspešne odporoval, a to nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XXX, k.ú. O., obec O., okres I.: pozemok parc. č. XXX/XX, pozemok parc. č. XXX/XX, rodinný dom súp. č. XXX. Na základe uvedeného preto oprávnený nesúhlasí so zastavením exekúcie a žiada aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

6. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

9. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

10. Podľa § 166h ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), oddĺžením zostáva nedotknuté právo veriteľa, v rozsahu svojej pôvodnej pohľadávky domáhať sa podľa Občianskeho zákonníka jej uspokojenia z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to aj vtedy, ak pohľadávka veriteľa je premlčaná, nevymáhateľná alebo nevykonateľná.

11. Podľa § 167f ods. 1 ZKR, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

12. Podľa § 167f ods. 2 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

13. Podľa § 167h ods. 1 ZKR, konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu. Konkurzu podlieha tiež výťažok získaný správou a speňažením takéhoto majetku.

14. Podľa § 42a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

15. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

16. Tunajší súd preskúmal spisový materiál a oboznámil sa s argumentáciou povinného v návrhu na zastavenie exekúcie a rovnako sa oboznámil s tvrdeniami povinného uvedenými v jeho vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

17. Súd sa v tomto prípade zaoberal len argumentáciou účastníkov konania, v tom rozsahu v akom boli tieto tvrdenia významne z hľadiska posúdenia, či tu dôvod na zastavenie exekúcie je alebo nie je a teda zodpovie otázky v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý pripomína, že „právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci“ (porovnaj napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a HiroBalani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B) iba na podstatné a ťažiskové otázky, ktoré predostrel povinný vo svojom návrhu. Exekučný súd sa nebude zaoberať otázkami, ktoré sú v právomoci posúdenia konkurzným súdom.

18. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza ako ťažiskový argument tú skutočnosť, že bol Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.04.2018, č.k. 38OdK/101/2018 oddĺžený. Pohľadávka, ktorá vznikla oprávnenému, teda dlh povinného vznikol pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol konkurz vyhlásený, a teda predchádzajúce exekučné konanie a rovnako toto exekučné konanie malo byť z úradnej moci zastavené v dôsledku oddĺženia povinného, keďže podľa povinného malo ísť o pohľadávku, ktorá podlieha konkurzu (oddĺženiu), inak sa stane nevymáhateľnou. Podľa povinného je v rozpore so zákonom, že predošlé exekučné konanie nebolo zastavené v dôsledku vyhláseného konkurzu na majetok povinného, ale až po 2 rokoch od vyhlásenia konkurzu na majetok povinného, a aj to len v dôsledku nadobudnutia účinnosti zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.01.2020. Opätovný návrh mohol byť teda podaný len v dôsledku toho, že pôvodné exekučné konanie nebolo riadne zastavené, rovnako skutočnosť vyhláseného konkurzu má byť takou, ktorá bráni vymáhateľnosti predmetnej pohľadávky.

19. Exekučný súd k skutočnosti, či v predchádzajúce exekučné konanie malo alebo nemalo byť zastavené uvádza to, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 48Ek/786/2020, je nové exekučné konanie a staré exekučné konanie, nemá žiadny relevantný súvis pre posúdenie skutočnosti, či aj toto nové exekučné konanie má alebo nemá byť zastavené. Tunajší súd nebude posudzovať dôvodnosť vyhláseného konkurzu a jeho vplyv na staré exekučné konanie, ktoré bolo zastavené, ako uvádza povinný až v dôsledku prijatia zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní.

20. Ako povinný správne poznamenal vo veci sp. zn. 48Ek/786/2020 ide o opätovný návrh na vykonanie exekúcie, ktorý oprávnený mal možnosť podať aj v súvislosti s prijatím zákona č. 233/2019 Z.z.. Toto svoje právo oprávnený aj využil.

21. Exekučné konanie a exekúcia sa v tomto prípade vedú na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorým je Platobný rozkaz sp.zn.: 57Rob/476/2009 zo dňa 13.08.2009 vydaného Okresným súdom Trenčín. Oprávnený následne úspešne odporoval právnemu úkonu, ktorým bola darovacia zmluva, ktorou povinný previedol nehnuteľnosti zo svojho vlastníctva do vlastníctva tretích osôb, o tomto napadnutom odporovateľnom právnom úkone v prospech oprávneného (žalobcu) rozhodol Okresný súd Nitra Rozsudkom sp.zn. 12C/55/2011 zo dňa 4. decembra 2013, tak že určil že darovacia zmluva medzi povinným a tretími osobami je neúčinná. Uvedené potvrdil aj odvolací súd, ktorým bol Krajský súd v Nitre, tak že Rozsudkom 8Co/142/2014 zo dňa 29. januára 2015 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a obe tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť v spojení dňa 24.03.2015. Teda právny úkon medzi osobou povinného a osobami tretími sa nestal neplatným ale neúčinným voči osobe veriteľa, keďže došlo k úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu (darovacej zmluvy).

22. Zmyslom odporovateľnosti právnych úkonov, je to že pokiaľ právne úkony dlžníka ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, môžu byť veriteľom napadnuté odporom, ktorý smeruje k tomu, aby vo vzťahu k nemu boli vyhlásené za právne neúčinné. Prostredníctvom inštitútu odporovateľnosti poskytuje Občiansky zákonník ochranu veriteľovi pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k zmenšeniu jeho majetku, a tým aj k zmareniu či ohrozeniu možnosti, aby pohľadávka veriteľa mohla byť z majetku dlžníka riadne a včas uspokojená. Odporovateľnosť znamená nastolenie tzv. relatívnej neúčinnosti právneho úkonu, t.j. iba voči ukrátenému veriteľovi. Relatívne neúčinný právny úkon je platný, nastávajú podľa neho všetky účinky právom spojované s platným právnym úkonom, iba vo vzťahu medzi účastníkmi (teda vo vzťahu medzi veriteľom a treťou osobou, ktorá od dlžníka nadobudla majetok odporovaným právnym úkonom) sa na tento vzťah hľadí, ako keby k tomuto právnemu úkonu nedošlo. V pomeroch medzi účastníkmi sa právny úkon posudzuje teda, ako by nenastali jeho účinky.

23. Oprávnený ako veriteľ úspešne odporoval právnym úkonom, ktorými dlžník previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené) na tretie osoby. Oprávnený tak má podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právo, uspokojiť svoju pohľadávku voči dlžníkovi aj predajom nehnuteľností, ktorej ako vlastníci evidovaný v katastri nehnuteľností sú tretie osoby. Je tomu tak preto, že na právny úkon, ktorými tretie osoby nehnuteľnosti nadobudli sa po veriteľom úspešne odporovanom právnym úkone, z pohľadu veriteľa hľadí, akoby k nemu nedošlo. Z pohľadu veriteľa je tak vlastníkom nehnuteľností naďalej jeho dlžník - povinný (V. W.). Uvedené ale nemá za následok, že exekúciu je možné viesť priamo proti tomu, kto úspešne odporovaným právnym úkonom majetok dlžníka nadobudol. Ten kto majetok dlžníka takýmto úkonom nadobudol sa jeho nadobudnutím nestáva dlžníkom veriteľa (nevstupuje do povinností dlžníka), keď z pohľadu veriteľa ani vlastníkom takto nadobudnutého majetku nie je. Podstata odporovateľnosti spočíva v možnosti veriteľa v exekúcii vedenej proti svojmu dlžníkovi postihnúť aj ten majetok, ktorý dlžníkovi zo sféry dispozície ušiel úkonom, ktorý veriteľ úspešne odporoval. V exekúcii vedenej oprávneným proti dlžníkovi (povinnému) sa môže domáhať výkonu exekúcie predajom nehnuteľností, ktorých vlastními sú podľa katastra nehnuteľností tretie osoby. Z pohľadu oprávneného je totiž vlastníkom nehnuteľností naďalej jeho dlžník. Výrok rozhodnutia o odporovacej žalobe predloženého oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie nespôsobuje zmenu v osobe dlžníka a nemá za následok prechod (ani prevod) povinnosti z dlžníka oprávneného na tretie osoby. Súd na tomto mieste považoval za potrebné vysvetliť aj zmysel inštitútu odporovateľnosti právneho úkonu.

24. Podľa ust. § 166h ods. 1 ZKR, oddĺžením zostáva nedotknuté právo veriteľa, v rozsahu svojej pôvodnej pohľadávky domáhať sa podľa Občianskeho zákonníka jej uspokojenia z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to aj vtedy, ak pohľadávka veriteľa je premičaná, nevymáhateľná alebo nevykonateľná. Ust. § 166h ods. 1 ZKR je osobitným ustanovením IV. časti ZKR, kde má právna úprava konkurzu (oddĺženia) osobitný režim, kde z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že právo veriteľa domáhať sa uspokojenia (núteného výkonu pohľadávky) aj napriek oddĺženiu, toto právo veriteľa voči dlžníkovi ostáva nedotknuté, a to uspokojením sa z toho čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Ako bolo vysvetlené vyššie ide tu o osobitný režim, kde nejde o neplatnosť právnych úkonov. Ale o ich neúčinnosť medzi dlžníkom a tretími osobami, hoci došlo k platnému prevodu nehnuteľnosti, ktoré aj mohli byť zapísané v katastri nehnuteľnosti na nových vlastníkov, avšak vo vzťahu veriteľ- dlžník, dlžník - tretie osoby, je takýto úkon neúčinný, teda z pohľadu veriteľa je povinnou osobou stále osoba dlžníka, kde z dôvodu neúčinnosti právneho úkonu sa tento prevod medzi dlžníkom (povinným) a tretími osobami nemá právnu relevanciu vo vzťahu k možnosti vymáhania tejto pohľadávky od povinného, ktorý je povinný aj na základe exekučného titulu Platobného rozkazu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 57Rob/476/2009. Ide tu osobitný právny vzťah kedy dochádza k neúčinnosti právnych úkonov za účelom ochrany veriteľa, ktorý ak úspešne odporuje právnemu úkonu, ktorým bol ukrátený, aby si mohol úspešne vymáhať svoju pohľadávku. Na túto možnosť pamätá aj ust. § 166h ods. 1 ZKR, na ktoré nadväzuje ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. V konečnom dôsledku osobou povinnou ostáva osoba povinného (dlžníka), ktorá síce bola oddĺžená avšak, na jej majetok ktorý odporovateľným právnym úkonom previedla to nemá vplyv, vo vzťahu ku konkurzu (oddĺženiu). Tento majetok nie je jej majetkom, keďže došlo k platnému prevodu na tretie osoby. Avšak z dôvodu úspešného odporovania je takýto úkon neúčinný medzi dlžníkom a tretími osobami a veriteľom a dlžníkom a na účely možnosti domáhať sa uspokojenia pohľadávky podľa ust. § 166h ods. 1 má veriteľ možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie, keďže aj keď došlo k oddĺženiu dlžníka (povinného) je tu nastolený osobitný právny režim, kde oddĺžením zostalo nedotknuté právo veriteľa domáhať sa uspokojenia z toho čo odporovateľným úkonom ušlo

z dlžníkovho majetku, na tieto účely tu platí právna fikcia, teda nazerá sa nato tak, že hoci povinný bol oddlžený, avšak z pohľadu veriteľa bol úkon prevodu na tretie osoby neúčinný, teda z pohľadu veriteľa je vlastníkom nehnuteľnosti povinný, avšak z pohľadu platného právneho úkonu, sú vlastníkmí nehnuteľnosti tretie osoby, a preto tento majetok ani nemohol byť zahrnutý do konkurznej podstaty dlžníka (úpadcu). Ale v dôsledku neúčinnosti právneho úkonu sa môže veriteľ uspokojovať naďalej z majetku povinného (dlžníka), na tento majetok z dôvodu neúčinnosti právneho úkonu, hľadá sa na neho akoby patril povinnému (dlžníkovi). V katastri nehnuteľnosti je však evidovaný vo vlastníctve tretích osôb, takže nemohol patriť do konkurznej podstaty úpadcu.

25. Úspešné odporovanie právneho úkonu podľa § 42a OZ má za následok, že veriteľ, ktorý úkonu svojho dlžníka úspešne odporoval sa môže domáhať uspokojenia svojej pohľadávky prostredníctvom núteného výkonu rozhodnutia (exekúcie podľa Exekučného poriadku) nielen z majetku svojho dlžníka (v exekučnom konaní povinného), ale aj z majetku, ktorý bol predmetom právneho úkonu, ktorému veriteľ úspešne odporoval podľa OZ. V konkurze podľa ZKR sa uspokojujú pohľadávky veriteľov dlžníka hromadne a pomerne z konkurznej podstaty - majetku úpadcu. Majetok, ktorý bol predmetom úkonu, ktorému oprávnený s úspechom odporoval nie je vo vlastníctve povinného (v konkurze úpadcu) a teda z neho sa nemôžu veritelia úpadcu uspokojiť v rámci konkurzu. Za účelom efektívnej ochrany pohľadávky veriteľa, ktorý s úspechom odporoval právnomu úkonu dlžníka sa môže domáhať od svojho dlžníka núteného výkonu svojho nároku (pohľadávky) prostredníctvom exekúcie podľa Exekučného poriadku, aj vtedy ak pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi je premlčaná, nevymáhateľná alebo nevykonateľná (§ 166h ods. 1 ZKR). Je tomu tak preto, aby sa veriteľ mohol efektívne domáhať ochrany svojho práva z exekučného titulu prostredníctvom exekúcie podľa Exekučného poriadku, ako núteného výkonu rozhodnutia aj z majetku, ktorý je v dôsledku úspešnej odporovateľnosti z pohľadu veriteľa stále vo vlastníctve jeho dlžníka.

26. Z vyššie uvedeného odôvodnenia vyplýva, že exekučné konanie a exekúcia, je vedená zákonným spôsobom na základe vykonateľného exekučného titulu a následne úspešného odporovania právneho úkonu medzi povinným a tretími osobami. Rovnako na vedenie exekučného konania a exekúcie nemá vplyv skutočnosť, to že došlo k oddlženiu povinného z dôvodov vysvetlených v 24. bode tohto uznesenia, keďže ide aplikáciu ustanovenia § 166h ods. 1 ZKR a ust. § 42 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

27. Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal zo strany povinného za preukázané, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.